

Twee besluiten van Haarlem's bestuur.

24 Januari — 1813—24 November.

De trotsche adelaar was hevig in zijn wijk geschoten en had zich met moeite voortgesleept tot den oever van de Beresina. Slecht een 30 000 weerbare mannen, met een tweemaal grooter aantal ongewapenden, gekwetsten en zieken waren overgebleven van die krachtige legioenen die Rusland zouden vernederen, en zelfs nog slechts een gedeelte zou het bij Studjanka gelukken, om de rivier over te komen en met veel tegenspoed in de haardsteden terug te keeren.

Europa scheen te herademen, vooral toen Pruisen, eerst bondgenoot van *Napoleon*, tegen Rusland, thans van staatkunde veranderde en zich tegen den machtigen Keizer keerde, die, zelfs door zooveel ongeluk niet ontmoedigd, onverzettelijk bleef.

Binnen acht maanden stond hij weder met een uitgelezen leger van 311 000 man, waaronder 45 000 ruiters, en meer dan 1000 stukken geschut aan den oever van de Elbe, zelfs niet om een afwachtende houding aan te nemen, doch geheel tot den aanval gereed. Zooals gemakkelijk te begrijpen is, was dit nieuwe leger verkregen uit nieuwe lichten, en ook Nederland had daartoe zijn contingent moeten bijdragen.

Al ging dit alles zoogenaamd vrijwillig, iedereen die een weinig met dien tijd op de hoogte is, weet genoeg, dat een beleefde uitnoodiging gelijk stond met een bevel.

Zoo had dan, evenals in alle andere groote plaatsen, ook de maire van Haarlem zoo'n kleine vingerwijzing ontvangen van den onderprefect, dat men zeer wél zou doen aan Z. M. den Keizer eenige geheel geëquipeerde ruiters aan te bieden, voor een op te richten regiment cavalerie, deel moetende uitmaken van het groote leger, dat opnieuw zou bewijzen onverwilt te zijn.

De maire, *W. P. Barnaart*, richtte zich dientengevolge tot de leden van den Municipalen Raad, in de volgende bewoordingen:

Haarlem, den 24 Januari 1813.

*De maire der stad Haarlem, Ridder
der Keizerlijke Orde der Reunie
aan*

*Heeren Leeden der Municipaal Raad
binnen deze stad.*

Mijne Heeren!

Veele steden van Frankrijk en ook in ons gewezen Rijk hebben het voorbeeld van de Hoofdstad gevolgd en aangeboden een zeker aantal ruiters te leveren. De Prefect, de goede gezindheid van Haarlens burgery kennende, vleid zich, dat van wegen de Municipalen Raad dezer stad ook eene diergelijke offerte zal gedaan worden en dat zij mede zullen werken in het voltallig maken van het Corps Cavalerie hetwelk opgericht wordt.

De slechte financieele omstandigheden onzer te zeer gedrukte stad schijnt het bijna ondoenlijk te maken om aan het voorbeeld van Parijs en het naburig Amsterdam te voldoen. doch de verklaring van de onderprefect, dat men nog niet over het betaalen dezer uitgaven moet beslissen, doet my geloven en veronderstellen, dat het uit te geven betaald zal worden uit de departementale kas die ook hiertoe nog genoegzaam bij kas is.

Ik ben om die reede minder huiverig UE. de brief

van aanbieding aan de Keizer voor te dragen. Ik draag in dezelve veertien man voor, dit is het contingent hetwelk deze stad in proportie met de andere zoude moeten dragen indien het eene door Decreet geordonneerde mesure was. Deze veertien man zijn voor de beide cantons en de gemeente Spaarnwoude is bereid haar aandeel in het tweede canton te dragen.

Ik vrees dat eenige der Leeden van de Municipalen Raad huiverig zullen zijn dit aanbod te doen, eensdeels omdat het vele schijn heeft van een geordonneerd aanbod, anderdeels om de groote kosten welke dit konde na zig sleepen.

Wat hier ook aan moge zijn, neem ik echter te vrijheid te observeeren de hoogst onaangename gevolgen, welke een niet aanbod zoude kunnen te weeg brengen een stad als Haarlem. waar echter 20 000 zielen zijn, zoude zich als het ware tegenzetten tegen eene mesure, welke algemeen genomen wordt en waartegen denklijk geen stad zich zal verzetten Vergun my hier nog by te observeeren, dat hier in aanmerking moet komen het groot ja allergrootst nadeel, dat aan de reeds zoo veel getijsterde inwoners konde overkomen en laat men dan door een oogenblik dit gevoel laten varen en tragten de welwillendheid van onzen Keizer op ons te trekken, en niet zijne ongenade.

Mogt het al behagen de door my te proponeeren brief goed te keuren en mogt daardoor eens het goedgunstige oog van den grooten *Napoleon* op het ongelukkig Haarlem vallen en deeze stad uit deszelfs puinhopen herboren worden, dan is mijn hartewensch vervult.

UE vrees misschien, dat met deeze brief te arresteeren UE. in een groote personeele onaangenaamheid konde komen wegens de kosten, daar hierover niet bepaald is; ik ben belast UE hiervoor de verzekering te geven, dat het u nimmer kan of zal geïmputeerd worden de kosten welke hierover staan te vallen

De brief (waarvan de minuut nog berust op het Gemeente-Archief), ter goedkeuring aan den Raad voorgelegd was, opgesteld in de volgende overdreven vleierende bewoordingen:

„A sa Majesté l'Empereur des Français,
„Roi d'Italie, Protecteur de la Confé-
„dération du Rhin, Médiateur de la
„Confédération Suisse, etc etc.
„Le Maire de la ville de Haarlem, Che-
„valier de l'Ordre Impériale de la
Réunion.

„Sire!

„L'Intempérie des saisons a fait éprouver aux armées de Votre Majesté de grandes pertes. Tout l'Empire concourt à aider à les réparer, afin que les Légions Invincibles puissent sous bien peu de tems forcer les ennemis de Votre Majesté et de l'Empire à une Paix qui rende le bonheur à l'Europe entière.

„Permettez Sire! qu'au nom du conseil municipal de la ville de Haarlem, ville qui souffre par la stagnation de son commerce et l'inactivité de ses fabriques plus qu'aucune commune de votre Empire, je prenne la liberté d'offrir à Votre Majesté un faible témoignage de son dévouement sans bornes.

„Daignez donc, Sire accepter des deux Cantons de Haarlem quatorze cavaliers équipés et armés afin de renforcer vos phalanges prêtes à conquérir cette paix